

# "סוד החשמל"

לחבר בין תורת הנגלה לתורת הנסתור

דף מתוך סדרת הספרים

גליון פרשת ויגש תשפ"ד תהא שנת פדה נפשי.

[מותר לצלם לזיכוי הרבים].

**מצורף קישור להורדה גירסה חדשה לתוכנת הרמז**

[/https://toremez.org](https://toremez.org)

**חדש קישור להורדת כל עלוני סוד החשמל**

<https://drive.google.com/drive/folders/1ERuCjKKmAWXyD6Q9Xu7IH0Js19bumlHE?usp=sharing>

**קישור לקרן הצדקה של סוד החשמל עבור למעלה מאלף משפחות**

<https://www.matarapro.com/nedarimplus/online/?mosad=7007483>

## רמזים על יום כ' טבת תשפ"ד היום

## הראשון של שנת 2024 למנינם

**כתוב** (בראשית לב, כט) "ויאמר לא יעקב יאמר עוד שמך פי אם ישראל פי שרית עם אלהים ועם אנשים ותוכל". ומובא ב'של"ה' (עקב) לעתיד ידו' שהוא סוד יו"ד אחזת בעקב'. וזהו סוד יעקב שלם'. ונקרא אז בשם ישראל', כי שם ישראל' פלו המורה על שרית עם אלהים' כו' הוא לעולם הבא, שיהיו מחצתן לפנים ממחצת מלאכי השרת, כפעת יאמר ליעקב ולישראל מה פעל אל'. רואים שיעקב מקבל את השם ישראל כשהוא מתגבר על שרו של עשו שנזכה לזה למעשה בזמן הגאולה. ושמעתי מהרה"ג ר' דוד ויצמן שליט"א שסנון אותיות ישראל' מופיע 2808 פעמים בכל התנ"ך כמנין 2024 ועוד 784, הינו ביום כ' בטבת תשפ"ד כשיהיה התאריך הלועזי 1/1/2024 ושנת תשפ"ד תתחבר לשנת 2024 למנינם נגיע למספר 2808 שהוא מספר הסנונים של ישראל' בכל התנ"ך. רמז שבתאריך הזה יעקב כבר מתגבר על עשו ומקבל את השם ישראל, והתאריך העברי מתגבר על התאריך הלועזי של עשו, ונזכה פלנו לשם ישראל בגאולה השלמה במהרה בימינו אמן. ולכן מקבל יעקב את השם

**ישראל** בפסוק **כ"ט** ר"ת **כ' טבת**. **יום כ' טבת** הוא התאריך היחיד בשנה שעולה בגימטריא **487** שזה אותו מספר של **784** בהפוך ספרות. והוסיף הרה"ג ר' אפרים יוספוביץ שליט"א שהמספר **2808** בגימטריא חמשת אלפים שבע מאות שמונים וארבע שנה. וכן אם נחשב פעמים את המלים **אלפים שמונה מאות ושמונה** עולים לאותו מספר **2808**. וכפי שבארנו שיש 2 חלקים בתוך המספר הזה **784** ועוד **2024**. והוסיף הרה"ג ר' מ. שיפמן שליט"א שהפסוק שנאמר על מלחמת גוג ומגוג: (דניאל יא, יד) **"ובעתים ההם רבים יעמדו על מלך הנגב ובני פריצי עמך ינשאו להעמיד חזון ונכשלו"** בגימטריא **2808**.

**והוסיף הרה"ג ר' י. מ. ה. שליט"א שיום שני כ' בטבת** הוא היום הראשון של **תעניות שובבי"ם ת"ת** בשנת **תשפ"ד** לאלו שצמים בימים שני וחמישי בפרשיות אלו, וכידוע שעקר תענית שובבי"ם ת"ת היא בשנה מעברת, וביום הזה נכנסים לתעניות שובבי"ם כשקוראים פרשת שמות בפעם הראשונה בימי החול, כמובא בסדור 'שער השמים' המיחס ל'של"ה' שאומרים בשנת **העבור** במוסף של ראש חודש **ולכפרת פשע**, דשנה זו שיש בה יג' חדשים מסגלת לכפרה מ"ג מדות הרחמים. וכן מובא ב'של"ה' בפרשת שמות שעקר **תקון היסוד הנעשה בפרשיות השובבי"ם** הוא בשנה מעברת. וביום **שני כ' בטבת** נכנסים לימי התשובה של פרשיות השובבי"ם שזה הזמן שה' יחזיר את עם ישראל בתשובה בגאולה העתידה, כמובא בספר 'שערי אורה' (שער ה) **"ונשגב הוי"ה לבדו"** ונמצא שם הוי"ה יתברך עוד עם ישראל כמלך שפשט כל מלבושיו ומתיחד עם אשתו, וזה סוד **"שובו בנים שובבים נאם ה' כי אנכי בעלתי בכם"**, ואומר **"וארשתיך לי לעולם"**.

**מובא בספר 'עבודת הקדש' (צפורן שמיר ו) אם חטא בכל אופני קרי, התקון הוא להתענות בימי שובבי"ם ת"ת פ"ד תעניות, דהיינו מפרשת שמות עד סוף תצוה שהוא ר"ת שובבי"ם ת"ת יום יום, ובתוכם יעשה ב' הפסקות קטנות מב' ימים וב' לילות שעולה כל אחד ז"ך תעניות ויושלמו הפ"ד. וכבר ימים אלו ידועים ומנהג קדום בכל תפוצות ישראל שהם מסגלים לעונות אלו ודומיהם. ורואים שימי השובבי"ם הם הזמן של פ"ד תעניות לתקון עון הקרי, ובפרט בשנת תשפ"ד.**

**וכן האותיות יו"ם שני"י כ' טבת** נרמזות ברצף אותיות בנוטריקון יחיד בכל התנ"ך בבנואה על הסוף של פרעה התנים הגדול, שמרמז על הציד של הליתן לעתיד לבוא: (יחזקאל לב, ב) **"בן אדם שא קינה על פרעה מלך מצרים ואמרת אליו כפיר**

גוים נדמית ואתה פתנים בימים ותגח בנהרותיך ותדלח מים ברגליך ותרפס נהרותם: כה אמר אדני יהוה ופרשתי עליך את רשתי בקהל עמים רבים והעלוך בחרמי: ונטשתיך בארץ על פני השדה אטילך והשפנתי עליך כל עוף השמים והשבועתי ממך חית כל הארץ. וכן האותיות **שׁוֹבְבִים ת"ת** נרמזות באות ראשונה, שנייה, שלישית, רביעית בפסוקים של טביעת המצרים בים סוף שקוראים בפרשיות השׁוֹבְבִים: (שמות יד, כז) "וַיִּנְעַר יְהוָה אֶת מִצְרַיִם בְּתוֹךְ הַיָּם וַיָּשְׁבוּ הַמַּיִם וַיִּכְסּוּ אֶת הָרֶכֶב וְאֶת הַפָּרָשִׁים לְכָל חֵיל פְּרָעָה הַבָּאִים אַחֲרֵיהֶם בַּיָּם לֹא נִשְׂאָר בָּהֶם עַד אֶחָד. וְכֵן מְרַמֵּז הַפְּתוּב שֶׁלֹּא נִשְׂאָר בָּהֶם עַד אֶחָד הֵינּוּ חוּץ מִפְּרָעָה שֶׁהוּא הָאֶחָד שֶׁנִּשְׂאָר, אֲבָל כְּשִׁיגִיעַ הַזְּמַן שֶׁל "ה' אֶחָד וְשָׁמוּ אֶחָד" אִז תִּהְיֶה הַשְּׁחִיטָה שֶׁל פְּרָעָה הַלּוֹיִתָּן לְצַדִּיקִים לְעֵתִיד לְבוֹא. וְכֵן הָאוֹתִיּוֹת **שׁוֹבְבִים ת"ת** נרמזות באות רביעית בפסוק שְׁמַדְבַּר עַל זְמַן הַגָּאֲלָה: (תהלים קיג, ז) "מְקִימֵי מַעֲפָר דָּל מֵאֲשַׁפֵּת יָרִים אֲבִיוֹן: לְהוֹשִׁיבֵי עִם נְדִיבִים עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ: מוֹשִׁיבֵי עֲקָרֹת הַבַּיִת אִם הַבְּנָיִם שְׁמַחָה הַלְלוּיָהּ".

**פְּצֻצַת אָטוּם** בגימטריא ב' פְּעָמִים **מְשִׁיחַ מְשִׁיחַ**, ובגימטריא גדולה עולה יום כ' טבת ה'תשפ"ד שהוא בגימטריא גדולה עולה 1836 הגימטריא של המספרים 611, 612, 613, תורה ברית ותרי"ג, יחד הם מספר 1836 שְׁמַסְמֵל אֶת שְׁלֵמוֹת הַבְּרִית שֶׁהִיא בְּסוּד הַמַּסְפָּר 18 סוּד צַדִּיק ח"י הָעוֹלָמִים, וְח"י חוֹלִיוֹת שֶׁבַשְׁדָּרָה, כִּי 1800 זֶה ח"י, וֶ36 זֶה עוֹד פְּעָמִים ח"י, וַיַּחַד הֵם ג' פְּעָמִים ח"י שְׁנֹכְלִלִים בְּקוֹ הָאֲמֻצָּע שֶׁל **יִשְׂרָאֵל** שְׁפָלוּל מִג'. וְהוֹסִיף הַרְה"ג ר' אֲבָרְהָם אֲגָשִׁי שְׁלִיט"א שֶׁ1836 בְּגִימְטְרִיא ב' פְּעָמִים **סְשִׁיחַ סְשִׁיחַ**. וְכַפִּי שְׂרוּאִים אֶת הָאוֹתִיּוֹת ח"י שְׁנִמְצָאוֹת בְּסְשִׁיחַ. וְזֶה גַם הַגִּימְטְרִיא שֶׁל הַפְּתוּב (שמות כא, י) "**שִׂאֲרָה כְּסוּתָהּ וְעֵנְתָהּ לֹא יִגְרַע**" כִּי אֵלּוּ הֵם בְּסוּד **תוֹרָה בְּרִית וְתַרְי"ג**, כִּי הַתוֹרָה הִיא מְזוֹן שָׂאֵר, וְהַמְצוּת הֵן סוּד **לְבוּשִׁים כְּסוּת**, וְהַבְּרִית הִיא סוּד **עוֹנָה**, וְג' אֵלּוּ מְשַׁפֵּיעַ הַיְסוּד לְמַלְכוּת. וְהוֹסִיף הַרְה"ג ר' יַעֲקֹב מִטָּר שְׁלִיט"א שֶׁהָאוֹת הֶ1836 מִתְחִילַת הַתוֹרָה הִיא הָאוֹת ה' זְעִירָא שֶׁל הַפְּסוּק "אֵלֶּה תוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהַבְּרָאָם", וּמִבְּאֵר לְדַבְּרִינוּ דְּמַצִּינוּ בְּזֶהֱרַר חֲדָשׁ (בראשית ב:): שֶׁהַפְּסוּק הַזֶּה הוּא הַבְּרִית: ר' יוֹחָנָן אָמַר, **בְּרִית כְּרוּתָה כְּרוּת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עִם הָעוֹלָם, וְעַל מְנַת שִׁיעָמַד אֲבָרְהָם, וַיִּתְקַיֵּם הָעוֹלָם בְּזִכְרוֹתוֹ. שְׁנֵאֲמַר, "אֵלֶּה תוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהַבְּרָאָם, בְּאֲבָרְהָם". וְאוֹתָהּ שָׁעָה שְׁכָרַת עַמּוֹ הַבְּרִית בָּאֵשׁ, עָמַד הָעוֹלָם בְּקִיוּמוֹ, וְזֶהוּ בְּרִיאֲשִׁית, בְּרִית אֵשׁ, בְּרִיא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ כְּדִי שִׁיעָמוֹד אוֹתוֹ הַבְּרִית אֵשׁ. וְכֵן סִנּוּן אוֹתִיּוֹת יו"ם כ' טב"ת מוֹפִיעַ בְּמָקוֹם יָחִיד בַּתנ"ךְ בְּכַתוּב: (איכה ב, כא) "שָׁכְבוּ לְאָרֶץ חוּצוֹת נַעַר וְזָקֵן בְּתוֹלְתֵי וּבַחוּרֵי נָפְלוּ בְּחֶרֶב הַרְגַת בְּיוֹם אַפְּךָ**

טְבַחַת לֹא חֲמַלְתָּ. וְאוֹתִיּוֹת הַסֵּנוֹן בְּגִימְטְרִיא יִסּוֹד מְלָכוֹת. וְכֵן כָּל הַפְּסוּק "וַיֹּאמֶר לֹא יַעֲקֹב יֹאמֶר עוֹד שָׁמַךְ כִּי אִם יִשְׂרָאֵל כִּי שְׂרִיתָ עִם אֱלֹהִים וְעַם אֲנָשִׁים וְתוֹכַל" בְּגִימְטְרִיא מְלַחֶמֶת גּוֹג וּמַגּוּג יוֹם כ' טַבַּת ה'תשפ"ד 2024. וְכֵן יַעֲקֹב יִשְׂרָאֵל כְּפוּל 8 פְּעָמִים עוֹלָה 5784. כִּי יַעֲקֹב קִבֵּל אֶת הַשֵּׁם יִשְׂרָאֵל אַחֲרֵי הַפְּכִים הַקְּטָנִים בָּהֶם הָיָה פֶּד הַשָּׁמֶן שֶׁל חֲנֻכָּה שֶׁהוּא אֹר הַשָּׁמֶן הַשְּׂמִינִי. וְהוֹסִיף הַרְה"ג ר' צִיּוֹן דּוֹד סִיבּוֹנִי שְׁלִיט"א שֶׁהִתְאַרְיָה 1.1.24 מְרַמֵּז עַל הַמְּסַפֵּר 1124 שֶׁהוּא הַגִּימְטְרִיא שֶׁל "שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד" עִם הַמְּלִים.

**מְצִינּוּ** בְּגִמְרָא (בְּכוֹרוֹת מֵה). תַּנְיָא רַבִּי אֶלְעָזָר אֹמֵר כָּשֶׁם שְׂצִירִים לְבֵית כֶּךָ צִירִים לְאִשָּׁה שְׂנֹאֲמֵר "וְתִכְרַע וְתִלְדַּךְ כִּי נִהְפְּכוּ עָלֶיךָ צִירֵיךָ", רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אֹמֵר, כָּשֶׁם שְׂדֵלְתוֹת לְבֵית כֶּךָ דְּלָתוֹת לְאִשָּׁה, שְׂנֹאֲמֵר "כִּי לֹא סָגַר דְּלָתִי בְּטָנִי", רַבִּי עֲקִיבָא אֹמֵר, כָּשֶׁם שְׂמִפְתַּח לְבֵית כֶּךָ מִפְתַּח לְאִשָּׁה. שְׂנֹאֲמֵר "וַיִּפְתַּח אֶת רַחֲמָה". וְכֵן מְצִינּוּ בְּגִמְרָא (תַּעֲנִית ב.). שֶׁהִלְדָּה נִעְשִׂית דְּרָךְ בְּחִינַת מִפְתַּח שְׂנִמְצָא בְּיַד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. שְׂמַעְתִּי מֵהַרְה"ג ר' דּוֹד וַיְצַמֵּן שְׁלִיט"א שֵׁישׁ בְּכָל הַתּוֹרָה 7032 אוֹתִיּוֹת דְּלָת, וַיֵּשׁ רַק מְקוֹם אֶחָד שְׂנִמְצָמוּ בוּ שְׂתֵי דְּלָתוֹת עִם הַבְּרִיחַ שֶׁהוּא הַמִּפְתָּח, יָחַד בְּכַתּוּב: (דְּבָרִים ג, ה) "כָּל אֱלֹהֵי עָרִים בְּצִרְתָּ חוֹמָה גְּבֵהָ דְּלָתִים וּבְרִיחַ". וְכֵן "דְּלָתִים" אוֹתִיּוֹת מִיְלֻדָת, וְהָאוֹת דְּלָת כָּאֵן הִיא הָאוֹת דְּלָת מְסַפֵּר 1058 מְסוּף הַתּוֹרָה כְּמִנְיַן הַרְיֹן ה'תשפ"ב וְנִשְׂאָרוֹ עַד תַּחֲלַת הַתּוֹרָה עוֹד 5974 אוֹתִיּוֹת דְּלָת כְּמִנְיַן ק"ץ 5784, שְׂמַסְתִּימוֹת בְּפְסוּק שְׁלִפְנָיו בְּמִלִּים "עַד בְּלַתִּי הַשְּׂאִיר לוֹ שְׂרִיד", רְמֵז עַל כְּלִיּוֹן הָאֲמוֹת בְּזִמְן הַגְּאֻלָּה, וְרְמֵז עַל תַּהֲלִיף שֶׁל שְׁנַתִּים לְדַת מְשִׁיחַ מְשַׁנַּת תשפ"ב עַד שְׁנַת תשפ"ד. וַיּוֹצֵא רְמֵז בְּמְסַפֵּר הָאוֹתִיּוֹת דְּלָת בְּכָל הַתּוֹרָה; מְתִי יִפְתַּחוּ שְׂתֵי הַדְּלָתוֹת לְהוֹלִיד מְשִׁיחַ, אַחֲרֵי שְׂנִסְיָם אֶת הַהַרְיֹן בְּשַׁנַּת תשפ"ב נִזְכָּה לַקֵּץ וּפְתִיחַת הַדְּלָתוֹת בְּשַׁנַּת 5784. וְכֵן הַמְּלִים "חוֹמָה גְּבֵהָ דְּלָתִים וּבְרִיחַ" בְּגִימְטְרִיא תשפ"ד. וְהַמְּלִים דְּלָתִים וּבְרִיחַ בְּגִימְטְרִיא תש"י ר"ת יוֹם שְׂמַחַת תּוֹרָה. וְכֵן הַמְּלָה הַזֹּאת "דְּלָתִים" הִיא הַמְּלָה הֲ1271 אִם נִסְפָּר מְלִים מִתַּחֲלַת חֲמֵשׁ דְּבָרִים כְּמִנְיַן יוֹם כ' טַבַּת תשפ"ד, וְזֶה גַם הַמְּסַפֵּר שֶׁל ק"ץ הַרְיֹן אִם נִחְשָׁב אֶת הַמְּלָה קָץ בְּגִימְטְרִיא גְדוּלָה. וְכֵן מֵאַחֲרֵי הַפְּסוּק הַזֶּה עַד סוֹף הַפְּרָשָׁה נִשְׂאָרוֹ 271 מְלִים כְּמִנְיַן הַרְיֹן.

**מְצִינּוּ** בְּזֹהַר (פְּנַחַס רַמְט): שְׂמַבְאָר בְּאַרִיכוּת אֶת עֲנֵן הַלְדָּה בְּב' שְׁנִים, וּמְשַׁמֵּעַ שֵׁם בְּכַמָּה מְקוֹמוֹת שְׁעָקֵר נִקְדַּת הַלְדָּה שֶׁל ב' מְשִׁיחִין הִיא בְּי"ד בְּנִיסָן. וְאִם נִסְפָּר מִי"ד נִיסָן תשפ"ג עַד יוֹם כ' טַבַּת תשפ"ד נִקְבַּל 271 יָמִים כְּמִנְיַן יָמֵי הַהַרְיֹן וְהַגִּימְטְרִיא שֶׁל הַרְיֹן. וּבְיוֹם שְׂמַחַת תּוֹרָה הַשְּׁלֵמוֹ שֶׁשָּׂה חֲדָשִׁים וַיּוֹם אֶחָד שֶׁל הַהַרְיֹן שְׂכָבֵר יְכוּלָה לְלַדָּת. וְכֵן סוּבּוּנִי

אותיות **כ' טב"ת** מופיע 455 פעמים בכל התנ"ך, והסגנון 431 מהסוף כמנן **כ' טבת** מופיע בפסוק של **לדת משה** שמרמז על **לדת משיח**, והפסוק אומר שהצפינו את משה שלשה חדשים, ממש בבחינה הזאת של הצפנת משיח שלשה חדשים מיום שמחת תורה עד יום **כ' טבת** כפי שבארנו: (שמות ב, ב) "ותהר האשה ותלד בן ותרא אתו כי טוב הוא ותצפנהו שלשה ירחים". וכן הבאנו שיום **כ' טבת ה'תשפ"ד** בגימטריא גדולה עולה 1836. והפסוק ה-1836 מתחלת התורה הוא פסוק שמדבר על יום **"יד בניסן: (שמות יב, יח) "בראשן בארבעה עשר יום לחדש בערב תאכלו מצת עד יום האחד ועשרים לחדש בערב"**. וכן **"יום האחד ועשרים"** מרמז על התאריך **כ' טבת תשפ"ד** שהוא אחד ללועזי, ועשרים לעברי כדלעיל, ויש כאן רמז שעד יום האחד ועשרים יש תהליך עד יום **כ' טבת**. והוסיף הרה"ג ר' ל. שטרית שליט"א שתשפ"ד ר"ת תהא שנת פתיחת דלתות. וכן חדש **טבת** מזלו דלי אותיות ילד רמז לפסוק שנאמר על לדת משיח **"ילד ילד לנו"**. וכן השתלשל שהריגת סנחריב על ידי בניו הייתה ביום **כ' טבת**, וסנחריב הוא גוג בגלגולו הראשון.

**מובא** בספר 'פתוחי חותם' מרבי **יעקב אבוחצירא** זצ"ל שיום פטירתו הוא **כ' בטבת**, שהפסוק: (בראשית מה, א) **"ולא יכל יוסף להתאפק לכל הנצבים עליו ויקרא הוציאו כל איש מעלי ולא עמד איש אתו בהתודע יוסף אל אחיו"** מרמז על קץ הגלות, שהקב"ה לא יכול להתאפק עוד מלגאל, **"ולא עמד איש אתו"** מרמז שאף אחד לא יוכל יותר לקטרג בזמן הזה. והמלה הזאת **"בהתודע יוסף אל אחיו"** בגימטריא 487 שהוא הגימטריא של יום **כ' טבת** וכפי שהבאנו שהוא התאריך היחיד בשנה שעולה בגימטריא 487 שזה אותו מספר כמו 784 בהפוך ספרות. ונביא את דבריו: **"ולא יכל יוסף להתאפק לכל הנצבים עליו ויקרא הוציאו כל איש מעלי ולא עמד איש אתו בהתודע יוסף אל אחיו"** אפשר לרמז על הקץ הזה שנתארך בעוונותינו הרבים, וכלו כל הקצים, ואנחנו מחכים וגם הקדוש ברוך הוא מחכה, ועינינו תלויות להשם עד שיחננו. והוא יתברך מצפה אימתי ישוב ורחמנו ומצטער על שכירתו ועלינו, ומי מעכב מדת הדין מקטרגת, ובטוחים אנחנו ברחמיו שיפדה שכירתו ועם נחלתו, וזו פונת הפסוק **"ולא יכל יוסף"** הוא הקדוש ברוך הוא דיוסף גימטריא ששה הוי"ת, ובא לרמז על הגלות הארוך הזה לדבר על לב בני ישראל שלא תקצר רוחם מחמת ארך הגלות, דסוף סוף פיון דהקדוש ברוך הוא מצטער יותר ממנו סוף דבר שלא יוכל **"להתאפק"** בשביל הנצבים עליו הם הנצבים לקטרג על ישראל שלא יגאלו,

דָּכַל הַנֶּצְבִים לְקַטְרֵג עַל יִשְׂרָאֵל כְּאֵלּוּ נֶצְבִים לְקַטְרֵג עַל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, "וַיִּקְרָא הוֹצִיאוּ כָל אִישׁ מִעַלְיָ" הַמִּסְטִין עַל הַגְּאֻלָּה "וְלֹא עָמַד אִישׁ אִתּוֹ" דְּהִינּוּ שׁוּם מְקַטְרֵג לֹא עָמַד "בְּהַתְּוֹדַע יוֹסֵף" שֶׁהוּא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא "עִם אַחִיר" הֵם יִשְׂרָאֵל וְהַשְּׂכִינָה.

בְּדָף הַיּוֹמִי שֶׁל יוֹם כ' בְּטַבֵּת תִּשְׁפ"ד בְּמִסְכַּת בְּבֵא קָמָא דְּף ס' יִשְׁנִים רְמָזִים עַל הַקָּץ: אָמַר רַב שְׁמוּאֵל בַּר נַחֲמָנִי אָמַר רַב יוֹנְתָן אֵין פְּרַעֲנוֹת בָּאָה לְעוֹלָם אֶלָּא בְּזִמְן שְׁהַרְשָׁעִים בְּעוֹלָם וְכוּ', תְּאֵנִי רַב יוֹסֵף מֵאֵי דְכָתִיב "וְאַתֶּם לֹא תִצְאוּ אִישׁ מִפֶּתַח בֵּיתוֹ עַד בִּקְרָ" פִּינּוֹן שְׁנַתָּן רְשׁוֹת לְמִשְׁחִית אֵינוּ מִבְּחִין בֵּין צְדִיקִים לְרָשָׁעִים וְכוּ', אָמַר לִיה אֲבִי טִיבוּתָא [רְמָז עַל חֲדָשׁ טַבֵּת] הוּא לְגַבְיָהּ דְּכָתִיב כִּי מִפְּנֵי הַרְעָה נֶאֱסַף הַצְּדִיק אָמַר רַב יְהוּדָה אָמַר רַב לְעוֹלָם לְעוֹלָם יִפְגֹּס אָדָם בְּכִי טוֹב וַיֵּצֵא בְּכִי טוֹב [רְמָז עַל כ' טַבֵּת] שְׁנֵאָמַר "וְאַתֶּם לֹא תִצְאוּ אִישׁ מִפֶּתַח בֵּיתוֹ עַד בִּקְרָ". תָּנוּ רַבֵּנּוּ דְּבַר בְּעִיר כְּנֵס רַגְלֵיךְ שְׁנֵאָמַר "וְאַתֶּם לֹא תִצְאוּ אִישׁ מִפֶּתַח בֵּיתוֹ עַד בִּקְרָ" וְאָמַר "לָךְ עִמִּי בֵּא בְּחֻדְרֵיךְ וְסֹגֵר דְּלִתֵּיךְ בְּעַדְךָ", וְאָמַר "מַחוּץ תִּשְׁכַּל חֻרְבַּ וּמַחְדָּרִים אֵימָה וְכוּ'", אָמַר הַקַּב"ה עָלֶי לְשַׁלֵּם אֶת הַבְּעֵרָה שֶׁהִבְעַרְתִּי אֲנִי הַצִּיתִי אֵשׁ בְּצִיּוֹן שְׁנֵאָמַר "וַיֵּצֵא אֵשׁ בְּצִיּוֹן וַתֹּאכַל יְסוּדְתֶיהָ" וְאֲנִי עֲתִיד לְבַנוֹתָהּ בְּאֵשׁ שְׁנֵאָמַר "וְאֲנִי אֶהְיֶה לָּהּ חוֹמַת אֵשׁ סָבִיב וּלְכַבּוֹד אֶהְיֶה בְּתוֹכָהּ". דְּפָלְשָׁתִים שָׁלְחוּ לָּהּ וְכוּ' [בְּמִלָּה דְּפָלְשָׁתִים נְרָמָז תִּשְׁפ"ד]. וְכֵן בְּכָל דְּף ס' יֵשׁ טו"ב פְּעָמִים אוֹתִיּוֹת ט', וְטַב"ת פְּעָמִים אוֹתִיּוֹת טַב"ת, וְכ"ף פְּעָמִים אוֹתִיּוֹת כ', הִינּוּ מֵאָה פְּעָמִים אוֹתִיּוֹת כ' כְּמִנּוּן כ"ף. וְכֵן הַדָּף הוּא דְּף ס' וּפֶתַח בָּאוֹת ס' רְמָז עַל יַעֲקֹב שְׁנוֹלֵד לְיִצְחָק בְּגִיל ס', וְהַשְּׁלֵמוֹת שֶׁל יַעֲקֹב שִׁקְבַּל אֶת הַשֵּׁם יִשְׂרָאֵל תִּהְיֶה בְּיוֹם כ' טַבֵּת שְׁנֵרְמָז בְּדָף הַזֶּה. וְכֵן הַפְּתוּב "וַיִּצְחָק בֶּן שָׁשִׁים שָׁנָה" בְּגִימְטְרִיא יוֹם כ' טַבֵּת תִּשְׁפ"ד. וְכֵן הָאוֹת ל' מוֹפִיעָה בְּדָף ס' 271 פְּעָמִים שֶׁהוּא מִסְפָּר שֶׁל לָדָה כְּדִלְעִיל.

וְהוֹסִיפוּ הַרְה"ג ר' אֶלְעָזָר אַבּוּהַב שְׁלִיט"א וְר' דּוֹד וַיִּצְמַן שְׁלִיט"א שְׁפָעֵלְתָּ כ' טַב"ת נְרָמָז בְּר"ת בְּפְתוּב עַל הַכְּתָרַת מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ: (תְּהִלִּים כ"א, ד) "כִּי תִקְדָּמְנוּ בְּרִכּוֹת טוֹב תִּשְׁיֵת לְרֵאשׁוֹ עֶטְרַת פֶּזַז" וְהַמִּלָּה "תִּשְׁי"ת" ר"ת תַּתְּחִיל יוֹם שְׁמִחַת תּוֹרָה. וְכֵן יֵשׁ פ"ז יָמִים מִשְׁמַחַת תּוֹרָה עַד יוֹם כ' טַבֵּת, לְכֵן כָּתוּב "תִּשְׁיֵת לְרֵאשׁוֹ עֶטְרַת פֶּזַז". וְכֵן הַפְּסוּק מִתְּחִיל כ' מִלִּים אַחֲרֵי פֶּרֶק כ'. וְכֵן הַמִּלִּים "כִּי תִקְדָּמְנוּ בְּרִכּוֹת טוֹב" בְּגִימְטְרִיא 1275 וְהַתְּאָרִיךְ יוֹם כ' טַבֵּת ה'תִּשְׁפ"ד בְּגִימְטְרִיא 1276 יוֹצֵא שְׂאֵבֵן הַעֲנָנִין שֶׁל "תִּקְדָּמְנוּ בְּרִכּוֹת טוֹב" הוּא לְפָנֵי הַתְּאָרִיךְ הַזֶּה לְכֵן זֶה מִסְפָּר אֶחָד פְּחוֹת. וְכֵן בְּפְסוּק שֶׁהִבְאֵנוּ בּוֹ נְרָמָז לְדַת מְשִׁיחַ שְׁמִתְחִיל בְּיוֹם שְׁמִחַת תּוֹרָה "צוֹר יִלְדֵךְ תִּשְׁי" הַמִּלָּה "יִלְדֵךְ" אוֹתִיּוֹת יִלְד כ', וְהַמִּלָּה תִּשְׁי"י ר"ת יוֹם שְׁמִחַת תּוֹרָה

כפי שבארנו. וכן **יום כ'** נרמז בכתוב (תהלים קלט, יב) **"ולילה כיום יאיר"** שנאמר על הגאולה, ובפרט שיום **כ' טבת** שיך לילי **טבת הארפין** רמז על יום שכלו **ארוך** אותיות **אור כ'**, שהוא **יום שכלו טוב**. וכן **"ולילה כיום יאיר"** בגימטריא חשמל שמסמל את אור הגאולה. והוסיף הרה"ג ר' דוד ויצמן שליט"א שעל תבת משה שהוא גואל אחרון נאמר **"ותחמרה בחמר ובזפת"**, הינו **חמר מבפנים וזפת מבחוץ**, חמר **מבפנים** מרמז על אותיות **חמ"ר במלוי** האותיות **ח"ת מ"ם ר"ש** שעולה **יום כ"ב תשרי** שאז התחיל התהליך [נזה גם הגימטריא של **עשרה בטבת** שהוא יום הדין על הגאולה כידוע ואז זה נגזר], **וזפת מבחוץ** מרמז על אותיות **זפ"ת** החיצוניות בלי מלוי שעולות בגימטריא **יום כ' טבת**.

**וכיון** שמשתלשלת שנת **24** למנינם, מן הראוי להביא כמה ענינים במספר **כ"ד**: מצינו בזהר (תיקונים מז.) על הכתוב **"ישאו נהרות דקנים"** שהתבה **דקנים** היא **כד ים**, ומרמז על **כ"ד** ספרי התורה הנשאבים מים החכמה העליונה. ועל זה נאמר **"ותמלא כדה ותעל"**. דרבה שאבה **כד** מהבאר שסמל את הפד הנמשך מים החכמה העליונה. וכן בהשפעת חלב אם שמסמלת את השפעת התורה יש מספר **כ"ד**, שההנקה היא **כ"ד חדשים**. וכן מצינו מספר **כ"ד** במתן תורה, כמובא בתוספתא (ערכין א) **שהיו ישראל עומדין לפני הר סיני נמשכין לאחוריהם י"ב מיל, ובאין לפניהם י"ב מיל, על כל דבור ודבור כ"ד מיל**. וכן מצינו בגמרא (ברכות כט.) **והני עשרים וארבע דתעניתא כנגד מי, אמר רבי חלבו, כנגד עשרים וארבע רננות שאמר שלמה בשעה שהכניס ארון לבית קדש הקדשים**. וכן מובא ב'אוצרות חיים' להאריז"ל (שער המוחין פ"ב) **שכדה** אותיות **כד ה'** לרמז על בחינת הפד שמשפיע לה' המסמלת את המלכות. וכן מובא שם שהכתוב **"ושמתי כדכד שמשתיך"** מרמז על בחינת **כד** שיאיר בגאולה העתידה.

**והוסיף** הרה"ג ר' חיים שיפמן שליט"א שיש רמז בכתוב (בראשית שם מה) **"רבה יצאת וכדה על שכמה"** על רבי עקיבא ו**כ"ד** אלף תלמידיו שהיו גלגול **כ"ד** אלף שנהרגו בשכם, כמובא בפרע"ח להאריז"ל (ראש חודש פ"ג תס) שבצעשו היתה כלולה נשמת רבי עקיבא שיצא ממנו, ונרמז בכתוב **"כי ציד בפיר"**. הינו נשמת רבי עקיבא שרש תורה שבצל פה, היתה גם בפי עשו שנולד מרבה עד שהתברר נשמתו מעל שהוציאה אותו מסיסרא כידוע, וכפי שמובא בספר 'עבודת ישראל' (פנחס) בשם האריז"ל שזמרי היה גלגול שכם בן חמור, ומובא בספר 'חסד לאברהם' (מעין ה' נהר כה) בשם האריז"ל (ספר הגלגולים' פרק ס"ז) **זמרי נתגלגל בר' עקיבא, והכ"ד אלף שמתו במגפה היו הכ"ד אלף תלמידים של ר' עקיבא שמתו בין פסח לעצרת**. וב'ילקוט ראובני' מובא שנהרגו בשכם **כ"ד** אלף והם אותם **כ"ד** אלף שמתו במגפה מבני שמעון.

והפתוב מרמז על רבקה שיוצאת עם פדה על שכמה, הינו כ"ד אלף אנשי שכם שיתגלגלו בכ"ד אלף אנשי זמרי ויתגלגלו בכ"ד אלף תלמידי רבי עקיבא שיצא מעשו בנה של רבקה. וכן "רבקה יצאת" נרמזת במעשה שכם, "ותצא דינה בת לאה". והוסיף הרה"ג ר' ר. ב. שליט"א שהפתוב "וכדה על שכמה" ר"ת עש"ו.

**כתוב** (מ"א יח, לא) "ויקח אליהו שתים עשרה אבנים כמספר שבטי בני יעקב אשר הנה דבר ה' אליו לאמר ישראל יהיה שמו; ויבנה את האבנים מזבח בשם ה' ויעש תעלה כבית סאתים זרע סביב למזבח: ויערוף את העצים וינתח את הפך וישם על העצים: ויאמר מלאו ארבעה כדים מים ויצקו על העלה ועל העצים ויאמר שנו וישנו ויאמר שלשו וישלשו". ורואים שאלהו יצק "ב כדי מים על המזבח שבנה מ"ב אבנים כנגד "ב שבטי ישראל. ומבאר לדברינו כיון שכד מסמל את היסוד, והשבטים מסמלים את המלכות, אליהו עורר יחוד דרך "ב כדים שמשפיעים ל"ב שבטים. וכן מובא בשם הרה"ג ר' אליהו שטרן זצ"ל ש"ב פעמים כ"ד בגימטריא רפ"ח שאלהו תקן שם.

**בעבודת** הכהנים בבית המקדש מצינו בגמרא (תענית כז:) שדוד המלך תקן שיהיו כ"ד משמרות כהנה, וכ"ד מתנות כהנה. וכן מובא בסדור הרש"ש' לכוון בברכת כהנים על כ"ד קשויי כלה, וכן מובא ברבנו בחיי (דברים יח, ח) שכ"ד משמרות הכהנים הם כנגד כ"ד משמרות המלאכים למעלה. והוסיף הרה"ג ר' אברהם יצחק וינברג שליט"א שכנור דוד ר"ת כ"ד, וכן מצינו בגמרא (בכורות ו:) **אין נפשה חוזרת עליה עד עשרים וארבעה חדש**. רואים שהתחדשות האשה המסמלת את המלכות היא במספר כ"ד. וכן האות ס' סתומה שמוליכה משיח, היא האות ה"כ באותיות א' ב'. וכן מובא בספר 'דורשי רשומות' (ע' עט) בשם 'סדור הרוקח' שיש כ"ד אותיות בכתוב המדבר על קשויי כלה (ישעי' סא, י) **"כחתו כהן פאר וכפלה תעדה כליה"**. וכן מובא בספר 'אמונת עתיד' שדויד המסמל את המלכות בגימטריא כ"ד, ודוד נקרא דויד עם יו"ד, בספר דברי הימים שהוא הספר הכ"ד בתנ"ך.

**והוסיף** הרה"ג ר' י. מ. ה. שליט"א שמתחלת שנת תשפ"ד עד יום י' בניסן תשפ"ד שהוא היום של שבת הגדול ביציאת מצרים והיום בו נכנסו לארץ ישראל, יש 216 ימים כמנין השנים שנשארו משנת תשפ"ד עד סוף הששת אלפים שנה של העולם והיום האמצעי של התקופה הזאת הוא יום כ' בטבת תשפ"ד, ובאר הרה"ג ר' דוד ויצמן שליט"א שיום כ' טבת הוא היום 108 מתחלת השנה כמנין חצי, שנה הסוד של הגאולה בזכות יצחק, כמובא בגמרא (שבת פט:): **אמר לו**



ליצחק בְּנֵיךָ חֲטָאוּ, אָמַר לְפָנָיו רַבּוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם בְּנֵי וְלֹא בְּנֵיךָ וְכוּ', וְעוֹד כַּמָּה חֲטָאוּ, כַּמָּה שְׁנוֹתָיו שֶׁל אָדָם שְׂבָעִים שָׁנָה. דָּל עֲשָׂרִים דָּלָא עֲנִשְׁתָּ עֲלֵיהֶו, פָּשׁוּ לְהוּ חֲמָשִׁין. דָּל עֲשָׂרִים וְחֲמִישָׁה דְלִילוּתָא, פָּשׁוּ לְהוּ עֲשָׂרִים וְחֲמִישָׁה, דָּל תַּרְתֵּי סָרִי וּפְלָגָא דְצִלוּיִי, וּמִיכַל, וּדְבִית הַפְּסָא. פָּשׁוּ לְהוּ תַּרְתֵּי סָרִי וּפְלָגָא. אִם אַתְּ סוּבַל אֶת כָּלָם מוּטָב, וְאִם לֹא פְלָגָא עָלֵי וּפְלָגָא עָלֵיךָ. וְרוּאִים שְׂיִצְחָק חֵלֵק ג' פְּעָמִים לְשָׁנַי חֲצָאִים; חֲצִי יוֹם וְחֲצִי לַיְלָה, חֲצִי לְאֲכִילָה וְשִׁתְיָה וְכוּ' וְחֲצִי לְשָׂאֵר דְבָרִים. וּבִסוּף הוּא חֵלֵק שׁוּב לְשָׁנַי חֲצָאִים פְּלָגָא עָלֵי וּפְלָגָא עָלֵיךָ, וְכַפִּי שְׂכַבְרָא בְּאַרְנוּ בְּמֵאֵר 'סוּד הַחֲצִי' שְׂחֲצִי מְרָמֵז בְּשֵׁמוֹ שֶׁל יִצְחָק בְּהַפּוּךְ אוֹתִיּוֹת. אוּ בְּחֲצִי הַשָּׁנַי שֶׁל שְׁמוֹ בְּתַבַּת חֵק שֶׁהוּא בְּגִימְטְרִיא חֲצִי, וְכֵן מֵדַת הַגְּבוּרָה שֶׁל יִצְחָק שְׁעוּלָה 216 בְּגִימְטְרִיא חֲצִי חֲצִי לְרַמֵּז שְׂצָרִיךְ לְחַלֵּק אֶת הַ216 יָמִים מֵרֵאשׁ הַשָּׁנָה עַד י' בְּנִיסָן לִ2 חֲצָאִים כְּדִלְעִיל, וְיִצְחָק מִמְתִּיק אֶת הַדִּינִים בְּסוּד הַחֲצִי וְזוֹכִים לְגֵאלָה. וְכֵן חֲצִי חֲצִי בְּגִימְטְרִיא גְזֵרָה הַמְּסַמְלֶת אֶת חֲתוּף הַגְּבוּרָה. וְכֵן מוּבָא בְּ'אוֹצְרוֹת חַיִּים' לְהָאֲרִיז"ל (שַׁעַר רַפ"ח פ"ה) כֹּל הַגְּבוּרוֹת וְהַדִּינִים הֵם כְּפוּלִים.

**מְנַהֵג יַחַץ** בְּלִיל הַסֵּדֵר מְסַמֵּל אֶת חֲלֻקַּת הַגְּבוּרָה לְשָׁנַי חֲצָאִים. וְעוֹשִׂים יַחַץ בְּמִצְעָה שֶׁהִיא כְּנֶגֶד יִצְחָק שְׂמַתְחִיל בְּאוֹתִיּוֹת יַחַץ שְׂעוֹשִׂים בְּמִצְעָה שְׂנֹאֲכַלְתָּ עִם קָרְבַּן הַפֶּסַח, וּמְסַתֵּימִים בְּאוֹתִיּוֹת ח"ק ר"ת קָרְבַּן חֲגִיגָה. וְיִצְחָק עֲצָמוֹ הוּא סוּד הַגֵּאלָה ק"ץ ח"י. וְכֵן חֲצִי הָאֲפִיקוֹמָן הוּא כְּנֶגֶד קָרְבַּן פֶּסַח שְׂנֹאֲכַל עַל הַשְּׂבַע שְׂנֹזְכָה לְעֵתִיד לְבּוֹא בְּזִכּוֹת הַמְּתַקֵּת הַגְּבוּרוֹת שֶׁל יִצְחָק בְּסוּד הַחֲצִי שְׂעוֹשֶׂה יַחַץ. לְפִי זֶה נִרְאֶה לְבָאֵר הַמְּדַרְשׁ (תַּנְחוּמָא וִיחִי ח) "וַיִּקְרָא יַעֲקֹב אֶל בְּנָיו" הַפְּתוּב מְדַבֵּר בְּיִצְחָק וַיַּעֲקֹב שְׂשִׁנְיָהֶם בְּקִשׁוֹ לְגַלוֹת מְסִטוּרִין שֶׁל הַקַּב"ה, יִצְחָק כְּתִיב בּו "וַיִּקְרָא אֶת עֵשׂוֹ בְּנֵו הַגְּדֹל" בְּקִשׁ לְגַלוֹת לוֹ אֶת הַקֶּץ וְהַעֲלִים הַקַּב"ה מִמֶּנּוּ, יַעֲקֹב בְּקִשׁ לְגַלוֹת לְבָנָיו אֶת הַקֶּץ שְׂנֹאֲמַר "וַיִּקְרָא יַעֲקֹב אֶל בְּנָיו וְגו'". וְרוּאִים שְׂיִצְחָק שְׂשׁוּלַח אֶת עֵשׂוֹ לְצוּד צִיד בְּעֵרֵב פֶּסַח בְּשִׁבִיל לְהַבִּיא לוֹ שְׁנֵי גְדִיִּים לְקָרְבַּן פֶּסַח וְקָרְבַּן חֲגִיגָה, מִתְעוֹרֵר בְּזִמְנָא זֶה לְדַבֵּר עַל קֶץ הַגֵּאלָה שְׂקִשׁוּר עִם הַזְּמַן הַזֶּה. וְכֵן מוּבָא בְּסִפְר 'שִׁיחַ יִצְחָק' (בַּשְּׁלַח) "שְׁנֵי גְדִיִּים עֲזִים טוֹבִים", וְהֵם אֶחָד זָכָר לְחֲגִיגָה, וְאֶחָד זָכָר לְפֶסַח, שְׁהֵם שְׁנֵי מִיַּיִ הַשְּׁלֵמוֹת שְׂיִזְכּוּ יִשְׂרָאֵל, אֶחָד לִימּוֹת הַמְּשִׁיחַ, וְאֶחָד לְעוֹלָם הַבָּא, וְלָכֵן כְּתִיב "וַיָּבֵא לוֹ יִזְן וַיִּשְׁתֵּי", וְאָמְרוּ רַז"ל שֶׁהוּא יִזְן הַמְּשִׁמֵּר בְּעֵנְבָיו שְׂיִזְכּוּ יִשְׂרָאֵל לְזֶה לְעוֹלָם הַבָּא. וְכֵן פֶּסַח חֲגִיגָה בְּגִימְטְרִיא גֵן עֵדֶן, כְּמוּבָא שֶׁם שְׂיַעֲקֹב נִכְנַס עִם רֵיחַ גֵּן עֵדֶן כְּשֶׁהִבִּיא לְיִצְחָק קָרְבָּנוֹת אֵלּוֹ עִם יִזְן הַמְּשִׁמֵּר בְּגֵן עֵדֶן. וְכֵן מוּבָא בְּ'חֲתָם סוּפֵר' (שְׁמוֹת יב, טז) אֵיתָא בְּמְדַרְשׁ שְׂהוֹפִיעַ לְהֵם רֵיחַ פֶּסַח מִגֵּן עֵדֶן וְלֹא יִכְלוּ לְאָכּוֹל [אֵלּוֹ

שלא מלו עצמם] והיתה נפשם קהה ובאו למשה ואמר להם מלו עצמכם. ורואים שה' הכניס ריח גן עדן בקרבן פסח שגרים לאלו שעדין לא מלו את עצמם לעשות ברית מילה מרב תשוקה לאכול מקרבן הפסח. והוסיף הרה"ג ר' דוד ויצמן שליט"א שיצחק"ק מופיע בסנון אותיות בתורה 177 פעמים כמנין פסח חגיגה, וזה מתחלק בחמשים בראשית, שמות, ויקרא מופיע 148 פעמים כמנין פס"ח, ובחמשים במדבר, דברים מופיע 29 פעמים כמנין חגיג"ה. והוסיף הרה"ג ר' יעקב מטר שליט"א שאם נחצה את ימות שנה רגילה שיש בה 354 ימים נקבל שני חצאים שכל אחד 177 ימים. וכן יחץ בגימטריא ש"ם ח"י אותיות משי"ח הסוד של קץ חי. והוסיף הרה"ג ר' ל. שטרית שליט"א שיצחק"ק ר"ת קרבן חגיגה צלי י"ן. כל הדברים שיעקב הביא לו, כי קרבן פסח נאכל צלי.

## דברי ה'תפארת שלמה' שלפני ביאת המשיח יתעורר עם ישראל לבקש את הגאולה.

מובא בספר 'פרי צדיק' שלפני שמשיח יבוא, ה' יעורר צפיה גדולה אצל בני ישראל לביאת המשיח, וזה יביא את הישועה: ונביא את דבריו: (שמות 1) וזה הסימן היה מסור בידם שהגואל שיבוא ויאמר להם פקוד, הינו שיכניס בלבם ענין פקידה שירגישו בלבם אור מפקידה זה יהיה הגואל של אמת. וכאשר בא משה ואמר להם פקוד פקדתי תכף נכנס בלבם אור פקידה ועל ידי זה האור האמינו תכף ושמעו לקולו. וכן יהיה לעתיד וכמו ששמעתי מרבי הקדוש שאמר על מה שאמרו בזהר הקדוש עד דיתחזי האי קשת בעלמא מתקשטא בגווי נהירין וכדין צפי ליה למשיח, כי קשת הוא לשון בטחון וכשיגיע זמן הגאולה יבא בלבבות בני ישראל הקווי והבטחון חזק שיגאלו וזה מרמז צ"ץ צמח צמיחת ישועה. וזהו שאומרים בתפלה את צמח דוד מהרה תצמיח שבמהרה נרגיש בלבנו הבטחון לצמיחת ישועה. ואתה תצמיח הישועה בקרוב.

**וּכְעֵין** זה מובא בספר 'תפארת שלמה' (חנוכה) **אֲכֵן** הִנֵּה מְבֹאֵר בְּזֵהָר הַקְּדוּשׁ וּבִסְפָרִים כִּי כָל עֵקֶר הָעֲבָדוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל הוּא לְאוֹקְמֵי שְׂכִינְתָא וְלְהַעֲלוֹת בְּחִינַת הַמְּלָכוֹת, וְזֹאת הוּא הַפֶּתַח וְשַׁעַר לַעֲלוֹת בְּתַפְלָה אֶל ה', כְּמִבְּאֵר בְּתַקּוּנִים מֵאֵן דְּבַעֵי לְעֵאלָא לְמַלְכָא לֹא עֵאל אֶלָּא בְּשְׂכִינְתָא "בְּזֹאת יָבֵא אֶהְרֵן" "וְזֹאת הַבְּרָכָה" בְּשְׂכִינְתָא דְאַקְרֵי זֹאת. וּבְלַעֲדֵי זֹאת אֵין בְּאַפְשָׁרִי לַעֲלוֹת כִּי חֲלִילָה "מִפְּרִיד אֱלוֹף" כְּנוֹדַע. וְהִנֵּה זֶהוּ שְׂכֵתוֹב בְּתַפְלָה לְעֵנִי כִי יַעֲטֹף שֶׁכָּל הַתַּפְּלוֹת מִתְעַטְפִּים בּוֹ, וְזֶה שְׂכֵתוֹב "וְאָמַר הַדּוֹר הָאֲחֵרוֹן בְּנֵיכֶם אֲשֶׁר יָקוּמוּ מֵאַחֲרֵיכֶם" בְּחִינַת דּוֹר הָאֲחֵרוֹן הוּא כְּמוֹ שְׂכֵתוֹב "וּבִקְשׁוּ אֶת ד' אֱלֹהֵיהֶם וְאֵת דּוֹד מַלְכָּם", וְכְמִבְּאֵר בְּרַשִׁי שֶׁם שְׂקֵרוֹב לְזִמְן הַגְּאֻלָּה הוּא שִׁישִׁימוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת לְבָם לְבַקֵּשׁ רַק עַל מַלְכוּת שְׁמִים שִׁיתְגַּדֵּל שְׁזֵהוּ "אֵת ד' אֱלֹהֵיהֶם וְאֵת דּוֹד מַלְכָּם" בְּחִינַת הַמְּלָכוֹת הוּא מַלְכוּת בֵּית דּוֹד שִׁיתְרוֹמֵם וְיִתְעַלֶּה בְּמַהְרָה. וְכֹאֲשֶׁר יִשׁוּבוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְבַקֵּשׁ רַק עַל זֶה אֲזִי תִהְיֶה הַגְּאֻלָּה בְּמַהְרָה, וְיִהְיֶה זֶה הַדּוֹר הָאֲחֵרוֹן. וְנִחְזַר לְעֵנֵינוּ הִנֵּה כָּל הַתַּפְּלוֹת וְכָל הַבְּקָשׁוֹת וְהָעֲבוֹדוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵין לָהֶם מְבוֹא לְפָנֵי ה' כִּי אִם בְּזֹאת הִיא הַשְּׂכִינָה יָבֵא כָּל בָּשָׂר לְהַשְׁתַּחֲוֹת לְפָנֵי ד', וְצָרִיךְ לְהַתְּפַלֵּל תַּחֲלָה עַל זֶה לְהַקִּימָה וְאַחַר כֵּן כָּל אֲשֶׁר תֹּאמַר יִנְתֵּן לָהּ עֲבוֹר צָרְכֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם הַזֶּה מִבֵּית הַמֶּלֶךְ. וְכֵן הוּא בְּסֵדֶר תַּפְּלַת "ח בְּסֵדֶר הַבְּרָכוֹת "וְלִירוּשָׁלַיִם עִירָךְ בְּרַחֲמִים תֵּשׁוּב" וְכו'. וְאַחַר כֵּן "אֵת צֶמַח דָּוִד" וְכו' וְאַחַר כֵּן "שְׁמַע קוֹלֵנוּ" וְכָל הַבְּקָשׁוֹת שֶׁל הָאָדָם שָׁם, כִּי רֵאשׁוֹנָה צָרִיךְ לְהַתְּפַלֵּל עַל ד' וְעַל מְשִׁיחוֹ וְאַחַר כֵּן עַל צָרְכָיו. וְאִם לֹא אֵין דָּרָךְ תַּפְּלָה לְהַתְּקַבֵּל לְמַעְלָה. וְזֶה שְׂמַצִּינוּ בְּגִמְרָא אֶצֶל אֲנָשֵׁי בֵּית רַב וּמֵאַחַר דִּהְיוּ צְדִיקֵי כּוֹלֵי הָאֵי מֵאֵי טַעְמָא אֵינְעִנְשִׁי, וּמְשַׁנֵּי מְשׁוּם דְּלֹא אֵיתְאֲבָלֵי עַל חֲרַבֵּן בֵּית הַמֶּקְדָּשׁ. וְהִנֵּה לְכָךְ הוּא שְׂקַלֵּל דּוֹד הַמֶּלֶךְ אֶת שׁוֹנְאָיו כִּי הֲלֹא הוּא בְּחִינַת הַמְּלָכוֹת כְּבִיכּוֹל. נִמְצָא כָּל שׁוֹנְאָיו דּוֹאֵג וְאַחִיתַּפֵּל וְזוֹלְתֵם שֶׁהֵיוּ גְדוֹלֵי הַדּוֹר וְלֹא רָצוּ לְקַבֵּל עֲלֵיהֶם עַל מַלְכוּת שְׁמִים וְעַל מַלְכוּת בֵּית דּוֹד כְּמוֹ שְׂכֵתוֹב "וּבִקְשׁוּ אֵת ד' אֱלֹהֵיהֶם וְאֵת דּוֹד מַלְכָּם". וְלְכָךְ קִלְקֵם כָּל כֵּן וְחָרָה אַפּוֹ מֵאֵד כִּי חֲלִילָה "וְנִרְגַן מִפְּרִיד אֱלוֹף". וְאִם הֵיוּ שְׁמִים עַל לְבָם הֵיוּ יוֹדְעִים כִּי מַלְכוּת בֵּית דּוֹד הוּא מַלְכוּת שְׁמִים, וְהַכּוֹפֵר בְּמַלְכוּת בֵּית דּוֹד חֲלִילָה כְּכּוֹפֵר בְּמַלְכוּת שְׁמִים, וְזֶה שְׂכֵתוֹב "וְזֹאת לִיהוּדָה וַיֹּאמֶר" זֹאת הוּא הַשְּׂכִינָה לִיהוּדָה. וּבְזֶה "שְׁמַע ד' קוֹל יְהוּדָה וְגו'" יֵדִיו רַב לוֹ וְעֵזֶר מִצָּרָיו תִּהְיֶה", בְּמַלְכוּת בֵּית דּוֹד כּו'. וְכֵן מוּבָא שָׁם (מסעי) "צִיּוֹן דּוֹרֵשׁ אֵין לָהּ" מִכָּל דְּבַעֵי דְרִישָׁה, וְעֵנֵן הַתְּשׁוּקָה הִיא מוֹעֲלַת בְּעַצְמָה עַל הַגְּאוּלָּה הָעֲתִידָה, וְהִנֵּה הַהֲתַעֲוִרוֹת הַלְּזָה שֶׁל תְּשׁוּקַת הָאָרֶץ פְּשִׁתְהִיָּה בְּאֵמַת מַעֲמַק הַלֵּב שִׁידָאָב בְּאֵמַת בְּנַפְשׁוֹ עַל

כבוד ארץ הקדושה הנה בזה מעורר למעלה הרחמים והרצון על הגאולה במהרה, כמו שכתוב "שאלו שלום וירושלים" על ידי כן "ישליו אהביך". אם תגבר התשוקה בלב איש מבני ישראל אל הארץ ובניו בית המקדש הלא חיש מהר יעתר להם כי הלא הוא בנוי ועומד הוא למעלה רק שצריך לבקש עליו להורידו, והוא שכתוב "ואמר הדור האחרון בניכם אשר יקומו מאחריכם על מה עשה ה' ככה לארץ הזאת". שיש להבין למה תלה הפתוב דוקא בדור האחרון ולא ישאלו זה קדם לכן. אך הנה כמו שבארנו כי הדור ההוא אשר יתנו עיניהם ולבבם לשאול על זה והם ידאבו על חרבן הארץ וירושלים, ועל ידי תשוקתם ודאבון נפשם על הארץ הנה יתעוררו הגאולה והם יהיו הדור האחרון קדם הגאולה, והוא שכתוב "ופחדו אל ה' ואל טובו באחרית הימים".

**מובא** ב'אור החיים' (שמות ו, ג) עוד ירצה כי בא האדון ברוך הוא להשיב למשה על ששאלו קדם הקץ, ואמר כי הגם ששם קץ לחשך לצאת בני ישראל מארץ מצרים והקץ עדין לא נשלם, יש לה לדעת כי הקץ שעשיתי להאבות הוא בחינת אל שדי ובו שמתי לגלות גבול ואמרתי לו די, אבל בחינה אחרת לא נודעתי, פרוש לא אמרתי להם הקץ שיהיה באמצעות הרחמים אם יבקשו ויעוררו רחמים, כמו שעשו ישראל שבקשו ממני רחמים וידפקו על דלתי הרחמים קדם הקץ לא נודעתי להם, ולכן הגם שלא שלמו ימי הענוי והצרה אף על פי כן רחמתי עליהם במדת הו"ה, והוא אומרו בתחלה אני הו"ה, והבן.

**בנסח** קדוש לבנה נאמר: ויהי רצון מלפניך יהו"ה אלהי ואלהי אבותי למלאת פגימת הלבנה ולא יהיה בה שום מעוט. ויהי אור הלבנה כאור החמה וכאור שבעת ימי בראשית כמו שהיתה קדם מעוטה. שנאמר את שני המארות הגדולים: ויתקיים בנו מקרא שכתוב "ויבקשו את יהו"ה אלהיהם ואת דויד מלכם". אמן. ולכאורה קשה מדוע אומרים ויתקיים בנו מקרא שכתוב "ויבקשו את יהו"ה אלהיהם ואת דויד מלכם" הרי אנחנו מבקשים את הדבר בכל נסח התפלות והקדישים. ומדוע מבקשים שנזכר לקים את הדבר שאנו מקימים ממילא. והוסיף הרה"ג ר' יח"ל שליט"א שפך משמע מדברי רש"י (הושע ג, ה) "אחר" ימי הגולה. "ישבו בני ישראל ויבקשו את ה' וגו'". ורואים שנזכר לזה אחרי ימי הגולה, וזה לא נכלל בתפלות שאנו מתפללים בזמן הגלות. ונראה לבאר שיש בקשה ויש בקשה, אף אמנם שמתפללים ומבקשים, אבל הדברים הם לא מעמק הלב ולהראות במעשים שאנו עושים לצפות לגאולה ולקרוב אותה. וכפי שרואים ב'אברבנאל' (ויקרא כג, כג) על הגלות אמר "ויבקשתם משם את ה' אלהיך ומצאת כי תדרשנו בכל לבבך ובכל נפשך". הינו שזה צריך להיות בכל לבבך ובכל נפשך.

ב ו ל ן ס ר ד ן א ל ו ן ן ח ל א ל א ל ה ב נ י ל א א ש ר י ל ד ה ל י ע ק ב פ פ ד ן  
 י א א ת ב נ י י ש ר א ל מ מ צ ר י ס נ י א מ ר פ י א ה י ה ע מ ן ן ז ה ל ן א ו ת פ י  
 ל ה ס ח ט א ת י ה פ ע ס י ה ן ה ה צ ד י ק ו א נ י ן ע מ י ה ר ש ע י ס ה ע ת י ר ו א ל  
 מ א ר ן צ מ צ ר י ס ו י ל י נ ו פ ל ע ד ת ב נ י י ש ר א ל ע ל מ ש ה א י ר ן א ר ן פ מ ד  
 ס פ ת א ת ת ב ו א ת ה ן ה ש ב י ע ת ת ש מ ט נ ה ו ן ט ש ת ה ן א כ ל ו א כ ל י ן י ע מ ן  
 ת פ ל ה א י א ד ן ב ת ה ע ל ה ה ו א א ו ר נ י ן י ח ו ח א ש ה ל י ה ן ה ה ו א  
 י ו ן א ת ל ח מ ס ה פ נ י ס ן א ת מ נ ר ת ה מ א ו ר ן א ת פ ל י ה ן א ת נ ר ת י ה ן א ת  
 ש ה ו ן י ן ב ר י ה ן ה א ל י ו מ א ה ל מ ו ע ד ל א מ ל ר ד ב ר א ל ב נ י ן ש ר א ל ו א מ  
 פ א ש ר צ ן ה י ה ן ה א ת מ ש ה ן י ק ר ב א ת א י ל ה ע ל ה ן י ס מ כ ו א ה ר ן ו ב נ  
 ה ע ש ר ן י ס ל ת מ נ ת ה ב ל ו ל ה ב ש מ ן ו ל ג א ת ד ש מ ן ו ה ע מ י ד ה פ ה ן ה  
 א ל ב נ י י ש ר א ל ת א מ ר מ ת ח ל ה מ ל ח מ ה י ש ר א ל ו מ ן ה ג ר ה ג ב ש ר א  
 ס ק נ ה ו מ ש נ ת ה מ כ ר ו ל ו ע ד ש נ ת ה י ב ל ן ה א ר ה ב י ס י ן י ש ר א ל ב מ ס פ ר ש

צפון מאת הרה"ג ר' צ. פ. שליט"א עם הוספות מהרה"ג ר' מתתיהו גלזרסון שליט"א בַּטְבֵּלָה הַבָּאָה הַרְמָזִים אִיךָ תַתְחִיל מְלַחֶמֶת גּוֹג וּמָגוֹג, רֹאִים אֶת הַמַּלְאָכִים מִתְחִילָה מְלַחֶמֶת, אָדוּ"ם אַרְה"ב אִיךָ אֶרֶץ אוֹרְנִי"ם.

ישמעאל בנוב ושלשעשרה שנה בהמלוכה את אשר ערלתו בעצמה וסוזה נמו לאברהם וישמעאל בן וכלא נשיב יתו יליד  
 זרכו ואלאו יהי כאשר כלוה גמלי משותותו יקחה אישנזם והבבקעמשקלו ושני צמידים על ידו עשרה זהבמשקלם  
 תניח נסה גידה למה משכרתו ללבן שתיבנות ותסהגדלה לאה ושסהקטנה רחלועיני לאה רכות ורחל היתה יפתתארו  
 יערתסאתי להבאי שני יבישהארקבכנעני ובפרזיואני מתי מספרו נאספועלי והכוניו נשדתיאני יוביתי ויא  
 ליוס חלוסחלמתי ופתראי ואתוואני שמעתי עליך לאמר תשמע חלוספתראתו ויעני וספתאפרעה לאמר בלעדיל  
 ופיהו יבושמן וובני זבלו וסרדואלו ויחלאלאלהבני לאה אשר ילדה ליעקב בפד וארסו אתדנהבתוכל נפשנ  
 יכילאלפרעהוכיאו ציאתבני ישראל מצריסויאמרכיאה היה עמך וזהלךהא ותכיאו נכישלחתי יכהוציא אתה  
 דאלמשהו לאהרו ויאמר אלהסחטאתי הפעם היה הצדיק ואני ועמי הרשעים שהעתי ואליהוה רבמהיתקלתאליסו  
 טרי וסלחדשהשני לצאתם מארץ מצריסו ילינו כלעדתבני ישראל אלעלמשהו עלאהר ובמדברויאמר ואלהסבני ישראל  
 ששני יסתזרעאתארצן ואספתאתבן אהוהשבי עתתשמסנהו נשתהו אכלו אביני עמרן יתרס תאכלחית השדחן תע  
 תחי וועלראשו והקטרתאתכלהא להמזבח העלהו אליהוהרניחני יחוחאשהל יהוהו או לקחתהאילתהשני יוסמר  
 טלחן ואתבדי וואתכלכלי וואתלחסהפניסו אתמנרתהמאורו ואתכלי הואתנרתיה ואתשמנהמאורו ואתמזבח הקטרת  
 לבכלמסעיהסו יקראלמשהו ידבר יהוה אלי ומאהלמועד לאמר דבר אל בני ישראל לו אמרת אלהסאדם כי יקריבמכס  
 שושרףבאש מחוץ למחנה כאשר צוה יהוה אתמשהו ויקרבאתאילהעלהו וסמכו אהרן ובניו אתידהסעלראשהאילו י  
 אחתבתשנתהתמימהו שלשה עשר ניססלתמנחהב לו להבשמך ולגאחדשמך והעמידתכהן המטהר אתהו ואתסל  
 ידבר יהוה אלמשהו לאמר ואלבני ישראל אתאמר אישאי שמבני ישראל ומן הגרהרבי ישראל אשר יתן מזרעו למלך מותי  
 השיגה ידו ונגאלו חשבבעסקנהו משנתהמכרו לו ועדשנתהיבלוהי הכסף ממכרו ובמספרשני סכימי שכיריה היה עמואם  
 קדכלבכרזכרלבני ישראל מבן חדש ומעלהו שאאתמספרשמתסולקתאתהלו יסליאני היהתחתכלבכרבני ישראל  
 עשרכשבסבני שנהשני יסעשו ומנהתסו שעיריעזיסנן יסעשו לחטאתוכלבקרזבחהשלמיסעשיריסו ארבעהפריסא  
 אלאהרן לאמר עדמתי לעדהרעהו אתאשרהמהמליניסעליאתלנו ותבני ישראל שרהמהמליניסעלישמעתיאמר  
 זן הסלעהזהנו ציאלכסמיסו ירםשהאתידו ויקאתהסלעבמטהו פעמיסו יצאומי סרביסו תשתהעדהו בעירסו יאמר  
 אלהמשפתתמנשהו ופקדיהססניסו חמשיסאלפו שבעמאותאלהבניאפריס למשפתתלשותלחמשפתהשתלחילבכרמש  
 זהקנזיו יהושעבןנון כימלאו אחרייהוהו יחראףיהוהב ישראלו ינעסבמדברארבעיסשנהעדתסכלהדורהעשה  
 כילאאתן לכסמארצםעדמדוך כפרגלכירי וסהלעשו נתתיאתהו שעיראכלתשברו מאתסבכספואכילתסוגמיסתכרו  
 סמזבתתהסתצו ומצבתסתשברו ואשירהסתגדעו ופסיליהסתשרפו ונבאשכי עסקדו שאתהליהוהאליהבןבחריו  
 תדבקו ונהנביאהו או חלסהחלוסהו או ימתכידברסרהעליהוהאליהכסהמו ציאתכסמארץמצריסו הפדךמבי  
 וידינו לאשפכהאתהדסהזועינינו לאראו כפרלעמך ישראל אשרפדתי יהוהו ואלתתן דסנקי בקרב עמך ישראל ונכ

אָטו"ם, חַפ"ס, אָסל"ם, עָרְבִי יִשְׁמְעֵאל, אָמוֹנָה תְּשׁוּבָה אֶלְיָהוּ בְּן יִשׂי.

## זעקת השכינה. [הדברים נכתבו בהתייעצות עם גדולי תורה].

**איך** יתכן שכבר באו כל הסימנים שכן דוד בא עד האחרון שבהם, ועד בכלל, ועדין לא תיקנו בכל הכוללים לימוד חובה של לפחות כמה דקות ביום בספר הזהר להצלת עם ישראל?

**איך** יתכן שדם ישראל נשפך כמים ואין מנסים את העצה היחידה שמובאת בחז"ל שיכולה להציל את עם ישראל גם בדור שכולו חייב להביא את הגאולה ברחמים?

**האם** מחכים חס ושלום לנהרות של דם ואז יתעוררו, ומדוע אין מנסים לכל הפחות להראות לקב"ה שרוצים את העצה היחידה שכתובה בתורה שבעל פה מפי חז"ל, ולהתחיל לכל הפחות עם לימוד נגלות הזהר.

**היכן** הם בני עדות המזרח שאבותיהם ואבות אבותיהם עסקו בעיקר בחכמה הזאת, ובזכות זה זכו שהיטלר ימ"ש לא נכנס למדינותיהם, מדוע עדין לא תיקנו לימוד ברבים בכל כולל, בספר הזהר ובשאר הספרים שעוסקים בפנימיות התורה?

**איך** יתכן שרובבות לומדי התורה הגיעו למצב של דוחק גדול בפרנסה שרק הולך ומחריף ח"ו, ועדין לא עשינו שום חשבון נפש על מה באה עלינו הצרה הזאת, ומה הקב"ה דורש מאיתנו, ולא עשינו שום תקנה של לימוד ספר הזהר ברבים שהובטח לנו מפי חז"ל שיתן לנו מחסה ושובע ופרנסה בהרחבה גם בזמנים הקשים?

**איך** נוכל להתעלם מזעקת השכינה על בניה התינוקות שנשבו שנמצאים בסכנת חיים ובידינו להצילם, האם נוכל לומר ידינו לא שפכו את הדם הזה? כדברי הזהר בפרשת נשא, ובגין דעתידין ישאל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזהר יפקון ביה מגלותא ברחמי.

**רבי** יעקב צמח זצ"ל: (בהקדמה לספרו 'קול ברמה', על אידרא רבא) "רַחֵל מְבַכָּה עַל בְּנֵיהָ" שְׂאִינָם עוֹסְקִים בְּחֻמָּה הַזֹּאת הַמְמַהֶרֶת אֶת הַקֶּץ, וְלֹא אֵין מְשִׁיחַ בָּא, כִּי אֵין מְדַרְשׁ קְבוּעַ בְּכָל עִיר וְעִיר כְּמוֹ שֵׁישׁ בְּעֶסֶק הַתְּלִמוּד, וְלֹכֵן "אֵינְנו", אֵין בְּנֵיהָ מוֹשְׁכִים וּמְמַהֲרִים אֶת הַמְּשִׁיחַ. **בעל** הגוב"י על 'עץ חיים' (בהסכמתו לספר 'איפה שלימה' על אוצרות חיים). הַעֲנִיִּים וְהַהֲרוּגִים בְּזִמְנֵי הַגְּלוּת תוֹבְעִים בְּבֵית דִּין שֶׁל מַעְלָה אֶת הַתְּלִמִּידֵי חֻמָּתָם שֶׁלֹּא לְמַדּוֹ קִבְּלָה, וּמַעֲנִישִׁים אוֹתָם עַל כָּף.

**רבנו** ה'אור החיים' הקדוש (ויקרא כה, כה) "כי ימוך אחיך וגו'", פרשה זו תרמוז ענין גדול, והערה ליושבי תבל, "ימוך", כשהתחתונים מטין מדרך הטוב מסתלקים ההשפעות, ומתמסכן עמוד הקדושה, כי העיקר תלוי בהתחתונים. "ומכר מאחוזתו", ירצה על המשכן משכן העדות אשר בעונותינו נמכר הבית ביד האומות, והודיע הכתוב כי גאולתו היא ביד הצדיק אשר יהיה קרוב לה', הוא יגאל ממכר אחיו, ובזה יגאל ה' ממכרו, ועל זה עתידין ליתן את הדין כל אדוני הארץ גדולי ישראל, ומהם יבקש ה' עלבון הבית העלוב.

**מסקנת** הדברים: כל ראש כולל, מגיד שיעור, ואדם שיש לו השפעה על רבים, יתקן אצלו במסגרת שלו, בכל יום, חובת לימוד בספר הזוהר למשך כמה דקות להצלת עם ישראל. מתוך אמונה פשוטה בדברי חז"ל שזה הפתרון כמובטח. ועדיף לימוד ברבים בשיעור עם הבנה וכו'. ומי שבמקום לימודו עדין לא תיקנו את התקנה, יציל את נפשו בלימוד באופן פרטי כפי יכלתו.

**מְצִינּוּ בַּמִּדְבָּר** (ילקוט שמואל קו) א"ר שְׁמֵעוֹן בֶּר מְנַסֵּיא אֵין יִשְׂרָאֵל רוֹאֵין סִימָן גְּאֵלָה לְעוֹלָם עַד שְׁיַחְזְרוּ וַיִּבְקְשׁוּ שְׁלִשְׁתָּם, הָדָא הוּא דְכְּתִיב "אַחַר יָשְׁבוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּבְקְשׁוּ אֶת ה' אֱלֹהֵיהֶם" זו מְלָכוֹת שְׁמִים, "וְאֵת דָּוִד מְלָכָם" זו מְלָכוֹת בֵּית דָּוִד, "וּפְחָדְוֹ אֶל ה' וְאֶל טוֹבוֹ" זֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. רואים שְׁעַם יִשְׂרָאֵל יִגְאָלוּ כְּשִׁיבְקְשׁוּ אֶת דָּוִד בְּן יִשִׁי.

### חדש מסוד החשמל

סדנא של 9 שיעורים הדרכה בעניני מצות הבית והמסתעף על פי פרד"ס התורה, בסדנא הרבה דברים שלא ידועים בענינים אלו, ויביאו בעז"ה לחיזוק שלום בית ושיפור בחיי הנישואין.

ניתן לשמוע את הסדנא לנשואים בלבד במערכת הטלפונית של ארגון שלמות הבית 0747962978 להרשמה ניתן לפנות בין 8 – 10 בערב אברהם 0533124355

שמעו ותחי נפשכם.

ניתן לקבל את העלון בקובץ וורד לשלוח בקשה למייל.

[fish@neto.net.il](mailto:fish@neto.net.il)

לפי הוראת גדולי ישראל שליט"א אנו מנויים על שירות מייל בלבד ללא גישה לאינטרנט ניתן לפנות אלינו דרך מייל חוזר בלבד או

בפקס 15326537343

קישור כשר לשיעורי וידאו ביום עיון לתורת הרמז ט"ו באב תשע"ה במכון רמח"ל הר נוף ירושלים

<https://drive.google.com/open?id=0B8vad600FCnuRktK0XBBVXp6S0E>

קישור כשר לשיעורי וידאו שנתנו בראשי חודשים בקבר דוד המלך ועוד

<https://drive.google.com/open?id=0B8vad600FCnuaHdrRWZXSgtJVik>

## חדש קישור להורדת 5 כרכים של ספר סוד החשמל

<https://beta.hebrewbooks.org/reader/reader.aspx?sfid=53606#p=403&fitMode=fitwidth&hlts=&ocr>

## חדש קישור להורדת כל עלוני סוד החשמל

<https://drive.google.com/drive/folders/1ERuCjKKmAWXyD6Q9Xu7JH0Js19bumlHE?usp=sharing>

בעזהש"ת

אנו שמחים להודיע על קו מלפון של סוד החשמל

מספרי המלפון של הקו במחיר שיחה רגילה

026647979 > 4

קישור להורדת השיעורים

<http://sod1820.co.il/?p=503>

שימו לב לשיעורים חדשים שנכנסים למערכת